

KÜRTI LÁSZLÓ

Anyámnapi vers

*Emlékszem még, úgy öt éves lehettem,
fiad, szerelmed voltam, s otthonod.
Úgy mondtam: „feleségül téged veszek!”,
Te borúsán azt: „anyádat megcsalod!”*

*Felnőttem, míg a lányok jöttek-mentek,
Belőlük, ami rád hasonlított,
gyilkoltam, s ölöm ma is olyan csendben,
mint párzaskor egymást, némely állatok.*

*Harminc vagyok, belém hasít, hogy máig
kísértesz, szerelmeim, mind veled csalom.
Ha látsz, ne szólj, s mint Mózeset egy kosárban,
eressz el gyors folyón, széles tavon.*

WEITEDER-VARGA JULIA

Határait mozgása

*Amig ki nem nő a sarokból a szék
a szürke falból a piros amig
be nem áradnak a zöld levelek szobámba
amig remeg ez a kép bennem a nyitott
ablakszárnyak között a melegben
addig és azelőtt
csukott szemhélyam mögött
mindig megörzöm agyamban ezt
amig ki nem dől a diófa magától
addig tartják a képek bennem a világot
addig amig az egész lombostul a
földre zuhan*

Mozgásom határai

*Elkéült bőrömmel tapogatom a hideget
ugyanaz a nap ami a jégen csillog
mint a vizen
délben
izzadság gyülik homlokomon
ugyanaz a nap
ugyanaz a mozgás mindig keletre
soha nem unom meg
csak attól félek hogy ez a nagy repülés
ez a nagy forgás egyszer elveszit engem*